

ΟΔΗΓΙΑ 2005/71/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Οκτωβρίου 2005

σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 παράγραφος 3 στοιχείο α) και παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προκειμένου να ενισχύσει και να διαρθρώσει την ευρωπαϊκή πολιτική έρευνας, η Επιτροπή έκρινε απαραίτητο, τον Ιανουάριο 2000, να δημιουργήσει τον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας ως κεντρικό άξονα της μελλοντικής δράσης της Κοινότητας στον συγκεκριμένο τομέα.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας, ενστερνιζόμενο τον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας, τον Μάρτιο 2000, έθεσε ως στόχο στην Κοινότητα να καταστεί μέχρι το 2010 η πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης ανά τον κόσμο.
- (3) Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας επιβάλλει την αύξηση της κινητικότητας των ερευνητών, όπως αναγνωρίστηκε από το έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽⁴⁾, ανοίγοντας περισσότερο τα προγράμματά του στους ερευνητές εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (4) Ο αριθμός ερευνητών τους οποίους χρειάζεται η Κοινότητα μέχρι το 2010 προκειμένου να ανταποκριθεί στον στόχο που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης, τον Μάρτιο 2002, ήτοι το 3 % του ΑΕγχΠ να επενδύεται στην έρευνα, υπολογίζεται σε 700 000 άτομα. Αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί μέσω ενός συνόλου συγκλινόντων μέτρων, όπως η ενίσχυση της προσέλκυσης των νέων σε επιστημονικές σταδιοδρομίες, η προώθηση της συμμετοχής των γυναικών στην επιστημονική έρευνα, η αύξηση των δυνατοτήτων κατάρτισης και κινητικότητας στην έρευνα, η βελτίωση των προοπτικών σταδιοδρομίας για τους ερευνητές εντός της Κοινότητας και μεγαλύτερο άνοιγμα της

Κοινότητας σε υπηκόους τρίτων χωρών που μπορούν να γίνουν δεκτοί για σκοπούς έρευνας.

- (5) Η παρούσα οδηγία επιδιώκει να συμβάλει στην υλοποίηση αυτών των στόχων ευνοώντας την εισδοχή και την κινητικότητα υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς έρευνας για διαμονές μεγαλύτερες των τριών μηνών, κατά τρόπον ώστε η Κοινότητα να αποκτήσει μεγαλύτερη ελκυστικότητα για τους ερευνητές που προέρχονται από άλλα μέρη του κόσμου και να βελτιώσει τη θέση της ως πόλου έρευνας σε παγκόσμιο επίπεδο.
- (6) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να ευνοεί τη διαρροή επιστημονικού δυναμικού από αναδυόμενες ή αναπτυσσόμενες χώρες. Θα πρέπει να λαμβάνονται, στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης με τις χώρες καταγωγής, συνοδευτικά μέτρα με σκοπό να ευνοείται, στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, η επανένταξη των ερευνητών στις χώρες καταγωγής τους και να προωθείται η κινητικότητα μεταξύ ερευνητών, με σκοπό τη χάραξη συνολικής πολιτικής μετανάστευσης.
- (7) Για την επίτευξη των στόχων της διαδικασίας της Λισαβόνας, επιβάλλεται επίσης να ενισχυθεί η κινητικότητα εντός της Ένωσης των ερευνητών οι οποίοι είναι πολίτες της ΕΕ, και ιδίως των ερευνητών από τα κράτη μέλη που προσχώρησαν το 2004, με σκοπό να πραγματοποιήσουν επιστημονική έρευνα.
- (8) Λαμβάνοντας υπόψη το άνοιγμα που επιβάλλουν οι αλλαγές στην παγκόσμια οικονομία και οι σχετικές απαιτήσεις για την υλοποίηση του στόχου του 3 % του ΑΕγχΠ που πρέπει να επενδύεται στην έρευνα, οι ερευνητές τρίτων χωρών που είναι ενδεχομένως επιλέξιμοι στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθορίζονται σε συνάρτηση με τα προσόντα τους και το ερευνητικό σχέδιο το οποίο προτίθενται να υλοποιήσουν.
- (9) Δεδομένου ότι η προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί για να επιτευχθεί ο στόχος του 3 % του ΑΕγχΠ που πρέπει να επενδύεται στην έρευνα, αφορά, σε μεγάλο βαθμό, τον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος πρέπει, κατά συνέπεια, να προσλάβει περισσότερους ερευνητές κατά τα επόμενα έτη, οι ερευνητικοί οργανισμοί που είναι ενδεχομένως επιλέξιμοι στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας ανήκουν τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

⁽¹⁾ Γνώμη της 12ης Απριλίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 120 της 20.5.2005, σ. 60.

⁽³⁾ ΕΕ C 71 της 22.3.2005, σ. 6.

⁽⁴⁾ Απόφαση αριθ. 1513/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για το έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και στην καινοτομία (2002-2006) (ΕΕ L 232 της 29.8.2002, σ. 1): απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 786/2004/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.4.2004, σ. 7).

- (10) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι είναι διαθέσιμες στο κοινό, ιδίως μέσω του Διαδικτύου, οι κατά το δυνατόν περιεκτικότερες και τακτικά ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τους εγκεκριμένους, βάσει της παρούσας οδηγίας, ερευνητικούς οργανισμούς με τους οποίους οι ερευνητές μπορούν να συνάπτουν συμβάσεις υποδοχής, καθώς και σχετικά με τους όρους και τις διαδικασίες εισόδου και διαμονής στο έδαφός του με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας, όπως θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (11) Είναι σκόπιμο η εισδοχή ερευνητών να διευκολυνθεί μέσω της θέσπισης διαδικασίας εισδοχής, η οποία θα είναι ανεξάρτητη από τη νομική τους σχέση με τον ερευνητικό οργανισμό υποδοχής και δεν θα απαιτεί πλέον την έκδοση άδειας εργασίας πέραν της άδειας διαμονής. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εφαρμόζουν παρόμοιους κανόνες για υπηκόους τρίτων χωρών που αιτούνται εισδοχή με σκοπό τη διδασκαλία σε τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό ίδρυμα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή διοικητική πρακτική, στο πλαίσιο ερευνητικού σχεδίου.
- (12) Ταυτόχρονα, θα πρέπει να διατηρηθούν οι παραδοσιακοί δίαυλοι εισδοχής (όπως, εργαζόμενοι και υπότροφοι), ιδιαίτερα για τους σπουδαστές διδακτορικού που πραγματοποιούν έρευνες υπό την ιδιότητα του φοιτητή, οι οποίοι θα πρέπει να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και οι οποίοι υπάγονται στην οδηγία 2004/114/EK του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία⁽¹⁾.
- (13) Η συγκεκριμένη διαδικασία για τους ερευνητές στηρίζεται στη συνεργασία των ερευνητικών οργανισμών με τις μεταναστευτικές αρχές των κρατών μελών, αποδίδοντας τους κεντρικό ρόλο στη διαδικασία εισδοχής με σκοπό να διευκολύνεται και να επιταχύνεται η είσοδος και η διαμονή των ερευνητών τρίτων χωρών στην Κοινότητα, ενώ θα διατηρούνται τα προνόμια των κρατών μελών όσον αφορά στην διαμόρφωση της μεταναστευτικής πολιτικής.
- (14) Οι ερευνητικοί οργανισμοί που έχουν προηγουμένως εγκριθεί από τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να υπογράφουν σύμβαση υποδοχής με υπήκοο τρίτης χώρας, με σκοπό την υλοποίηση ερευνητικού σχεδίου. Με βάση τη σύμβαση υποδοχής, τα κράτη μέλη εκδίδουν άδεια διαμονής, εφόσον πληρούνται οι όροι εισόδου και διαμονής.
- (15) Για να καταστεί η Κοινότητα ελκυστικότερη για τους ερευνητές τρίτων χωρών, θα πρέπει να τους παρέχονται, για τη διάρκεια της παραμονής τους, κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα ισότιμα εκείνων που ισχύουν για τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής σε μια σειρά τομέων, καθώς και η δυνατότητα να διδάσκουν σε ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.
- (16) Η παρούσα οδηγία επιφέρει πολύ σημαντική βελτίωση στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας, δεδομένου ότι η αρχή της μη διάκρισης εφαρμόζεται επίσης άμεσα σε πρόσωπα που έρχονται σε κράτος μέλος απευθείας από τρίτη χώρα. Εν τούτοις, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί περισσότερα δικαιώματα από τα ήδη προβλεπόμενα στην ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας για υπηκόους τρίτων χωρών, όταν υπάρχουν διασυνοριακά στοιχεία μεταξύ κρατών μελών. Περαιτέρω, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί δικαιώματα που αφορούν καταστάσεις οι οποίες ξεφεύγουν του πεδίου της κοινοτικής νομοθεσίας, όπως, παραδείγματος χάριν, σε μέλη της οικογένειας που διαμένουν σε τρίτη χώρα.
- (17) Είναι σημαντικό να προωθηθεί η κινητικότητα υπηκόων τρίτης χώρας οι οποίοι γίνονται δεκτοί με σκοπό να διενεργήσουν επιστημονική έρευνα, ως μέσο για την ανάπτυξη και την παγίωση επαφών και δικτύων μεταξύ εταίρων και για τη χάραξη του ρόλου του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας (EXE), σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι ερευνητές θα πρέπει να είναι ικανοί να αναπτύσσουν κινητικότητα υπό τους όρους που θέτει η παρούσα οδηγία. Οι όροι για την ανάπτυξη κινητικότητας δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να θίγουν τους κανόνες που διέπουν επί του παρόντος την αναγνώριση της ισχύος ταξιδιωτικών εγγράφων.
- (18) Θα πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στη διευκόλυνση και την υποστήριξη της διατήρησης της ενότητας των μελών της οικογένειας των ερευνητών, σύμφωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2005, για τη διευκόλυνση της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα⁽²⁾.
- (19) Προκειμένου να διατηρείται η οικογενειακή ενότητα και να καθίσταται δυνατή η κινητικότητα, θα πρέπει τα μέλη της οικογένειας να μπορούν να τον συνοδεύουν τον ερευνητή σε άλλο κράτος μέλος υπό τους όρους που καθορίζει το εθνικό δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων του που απορρέουν από διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες.
- (20) Στους κατόχους αδειών διαμονής θα πρέπει καταρχήν να επιτρέπεται να υποβάλλουν αίτηση εισδοχής, ενόσω παραμένουν στο έδαφος του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.
- (21) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να χρεώνουν στους αιτούντες την επεξεργασία των αιτήσεων αδειών διαμονής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 375 της 23.12.2004, σ. 12.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 26 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (22) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει επ' ουδενί την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών ⁽¹⁾.
- (23) Οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η θέσπιση μιας ειδικής διαδικασίας εισδοχής και ο καθορισμός όρων για την είσοδο και τη διαμονή υπηκόων τρίτων χωρών για διαστήματα άνω των τριών μηνών στα κράτη μέλη με σκοπό την πραγματοποίηση ερευνητικού σχεδίου στο πλαίσιο σύμβασης υποδοχής με ερευνητικό οργανισμό, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, ιδιαίτερα στο μέτρο που χρειάζεται για να εξασφαλίζεται η κινητικότητα τους μεταξύ κρατών μελών, και μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Η Κοινότητα, επομένως, μπορεί να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία επίσης ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιήσουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.
- (25) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές οι οποίες διακηρύσσονται, ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (26) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας, τα κράτη μέλη προτρέπονται να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δικαίο και να τους δημοσιοποιούν.
- (27) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία ανακοίνωσε με επιστολή της την 1η Ιουλίου 2004, ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στη θέσπιση και στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (28) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που

προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και, επομένως, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- (29) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Η παρούσα οδηγία ορίζει τους όρους εισδοχής ερευνητών, από τρίτες χώρες, στα κράτη μέλη, για διάστημα που υπερβαίνει τους τρεις μήνες, με σκοπό να υλοποιήσουν ερευνητικό σχέδιο στο πλαίσιο συμβάσεων υποδοχής με ερευνητικούς οργανισμούς.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) “υπήκοος τρίτης χώρας”, κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης·
- β) “έρευνα”, η πρωτότυπη εργασία που αναλαμβάνεται με συστηματικό τρόπο για να αυξηθεί το σύνολο των γνώσεων, συμπεριλαμβανομένης της γνώσης του ανθρώπου, του πολιτισμού και της κοινωνίας, καθώς και η χρησιμοποίηση αυτού του συνόλου γνώσεων για νέες εφαρμογές·
- γ) “ερευνητικός οργανισμός”, κάθε ιδιωτικός ή δημόσιος οργανισμός που πραγματοποιεί έρευνα και έχει εγκριθεί για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας από κράτος μέλος, σύμφωνα με τη νομοθεσία του ή τη διοικητική πρακτική του·
- δ) “ερευνητής”, ο υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος διαθέτει κατάλληλο τίτλο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που δίνει πρόσβαση σε διδακτορικά προγράμματα, και ο οποίος επιλέγεται από ερευνητικό οργανισμό για να υλοποιήσει ερευνητικό σχέδιο για το οποίο κανονικά απαιτείται ο ανωτέρω τίτλος·

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1.

ε) “άδεια διαμονής”, κάθε άδεια που φέρει τη μνεία “ερευνητής”, η οποία εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους και επιτρέπει τη νόμιμη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφός του, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών που ζητούν να τους επιτραπεί η είσοδος στο έδαφος κράτους μέλους προκειμένου να υλοποιήσουν ερευνητικό σχέδιο.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:
 - α) στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν σε κράτος μέλος ως αιτούντες διεθνή προστασία ή στο πλαίσιο καθεστώτων προσωρινής προστασίας·
 - β) στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι αιτούνται να διαμείνουν σε κράτος μέλος υπό την ιδιότητα του φοιτητή κατά την έννοια της οδηγίας 2004/114/ΕΚ, προκειμένου να διεξάγουν έρευνα για την απόκτηση διδακτορικού διπλώματος·
 - γ) στους υπηκόους τρίτων χωρών η απέλαση των οποίων έχει ανασταλεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους·
 - δ) σε περίπτωση απόσπασης ερευνητή από ερευνητικό οργανισμό σε άλλο ερευνητικό οργανισμό σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 4

Ευνοϊκότερες διατάξεις

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων που προκύπτουν:
 - α) από διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ της Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός, και ενός ή περισσότερων τρίτων χωρών αφετέρου·
 - β) από διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και ενός ή περισσότερων τρίτων χωρών.

2. Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν πιο ευνοϊκές διατάξεις για τα πρόσωπα στα οποία αυτή εφαρμόζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Άρθρο 5

Έγκριση

1. Κάθε ερευνητικός οργανισμός ο οποίος επιθυμεί να υποδεχθεί ερευνητή στο πλαίσιο της διαδικασίας εισδοχής που ορίζεται στην παρούσα οδηγία πρέπει να έχει προηγουμένως εγκριθεί προς τον σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.
2. Οι ερευνητικοί οργανισμοί εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζει το εθνικό δίκαιο ή η διοικητική πρακτική των κρατών μελών. Οι αιτήσεις προς έγκριση, τόσο των δημόσιων όσο και των ιδιωτικών οργανισμών, υποβάλλονται σύμφωνα με τις εν λόγω διαδικασίες και βασίζονται στη βάση του καταστατικού αποστολή τους ή, ανάλογα, στον εταιρικό σκοπό τους και στην απόδειξη ότι πραγματοποιούν έρευνα.

Η έγκριση που χορηγείται σε ερευνητικό οργανισμό διαρκεί τουλάχιστον πέντε έτη. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν έγκριση συντομότερης διάρκειας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να απαιτούν γραπτή δήλωση του ερευνητικού οργανισμού ότι, σε περίπτωση που ένας ερευνητής παραμείνει παρανόμως στο έδαφος του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, ο οργανισμός αυτός ευθύνεται για την εξόφληση των εξόδων διαμονής ή/και επιστροφής που βαρύνουν το Δημόσιο. Η οικονομική ευθύνη του ερευνητικού οργανισμού λήγει το αργότερο έξι μήνες μετά τη λήξη της σύμβασης υποδοχής.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία λήξης των αντίστοιχων συμβάσεων υποδοχής, ο συγκεκριμένος οργανισμός παρέχει στις αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί προς τον σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη, βεβαίωση ότι οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο καθενός εκ των ερευνητικών σχεδίων για τα οποία έχει υπογραφεί σύμβαση υποδοχής βάσει του άρθρου 6.

5. Οι αρμόδιες αρχές σε κάθε κράτος μέλος δημοσιεύουν και ενημερώνουν τακτικά καταλόγους των ερευνητικών οργανισμών που εγκρίνονται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

6. Ένα κράτος μέλος μπορεί, μεταξύ άλλων μέτρων, να αρνείται την ανανέωση, ή να αποφασίζει την ανάκληση της έγκρισης ερευνητικού οργανισμού, ο οποίος δεν πληροί πλέον τους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 ή σε περίπτωση που η έγκριση αποκτήθηκε δολίως ή όταν ο ερευνητικός οργανισμός έχει υπογράψει σύμβαση υποδοχής με υπήκοο τρίτης χώρας εκ προθέσεως ή εξ αμελείας. Εάν η έγκριση απορριφθεί ή ανακληθεί, μπορεί να απαγορευθεί στον συγκεκριμένο οργανισμό να ζητήσει εκ νέου έγκριση για χρονικό διάστημα μέχρι πέντε ετών από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης ανάκλησης ή μη ανανέωσης.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν στην εθνική τους νομοθεσία τις συνέπειες που θα έχει η ανάκληση της έγκρισης ή η άρνηση ανανέωσης της έγκρισης για τις υφιστάμενες συμφωνίες υποδοχής, οι οποίες συνάπτονται βάσει του άρθρου 6, καθώς και τις συνέπειες όσον αφορά τις άδειες διαμονής των συγκεκριμένων ερευνητών.

Άρθρο 6

Σύμβαση υποδοχής

1. Ο ερευνητικός οργανισμός που επιθυμεί να υποδεχθεί έναν ερευνητή, υπογράφει μαζί του σύμβαση υποδοχής με την οποία ο ερευνητής αναλαμβάνει τη δέσμευση να ολοκληρώσει το ερευνητικό σχέδιο και ο οργανισμός αναλαμβάνει τη δέσμευση να υποδεχθεί τον ερευνητή προς τον σκοπό αυτό, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 7.

2. Οι ερευνητικοί οργανισμοί μπορούν να υπογράφουν συμβάσεις υποδοχής μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) το ερευνητικό σχέδιο έχει γίνει δεκτό από τις αρμόδιες αρχές του οργανισμού αφού ελεγχθούν τα ακόλουθα:
- i) ο σκοπός και η διάρκεια της έρευνας και η διαθεσιμότητα των απαραίτητων χρηματοοικονομικών πόρων για τη διεξαγωγή της,
 - ii) τα προσόντα του ερευνητή υπό το πρίσμα των στόχων της έρευνας, όπως αυτά επιβεβαιώνονται με επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου του σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ).
- β) ο ερευνητής διαθέτει, κατά τη διάρκεια της παραμονής του, επαρκείς μηνιαίους πόρους, σύμφωνα με το ελάχιστο ποσό που έχει δημοσιευθεί προς τον σκοπό αυτό από το κράτος μέλος, για να καλύπτει τις δαπάνες του και τα έξοδα ταξιδιού επιστροφής, χωρίς να προσφύγει στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- γ) ο ερευνητής διαθέτει, κατά τη διάρκεια της παραμονής του, ασφάλιση ασθένειας για όλους τους κινδύνους που κανονικά καλύπτονται για τους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

δ) η σύμβαση υποδοχής προσδιορίζει τη νομική σχέση και τις εργασιακές συνθήκες των ερευνητών.

3. Μόλις υπογραφεί η σύμβαση υποδοχής, μπορεί να απαιτηθεί, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, από τον ερευνητικό οργανισμό, να χορηγήσει στον ερευνητή ατομική δήλωση ότι έχει αναληφθεί η οικονομική ευθύνη για έξοδα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 3.

4. Η σύμβαση υποδοχής λήγει αυτομάτως σε περίπτωση που ο ερευνητής δεν γίνεται δεκτός ή όταν λήγει η νομική σχέση μεταξύ του ερευνητή και του ερευνητικού οργανισμού.

5. Ο ερευνητικός οργανισμός ειδοποιεί αμέσως την αρχή που έχει οριστεί προς τον σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη για κάθε γεγονός το οποίο εμποδίζει την εκτέλεση της σύμβασης υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΙΣΔΟΧΗ ΕΡΕΥΝΗΤΩΝ

Άρθρο 7

Όροι εισδοχής

1. Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος αιτείται εισδοχή για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, πρέπει:

- α) να υποβάλλει έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο κατά τα οριζόμενα από το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η περίοδος ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου να καλύπτει τουλάχιστον τη διάρκεια της άδειας διαμονής.
- β) να υποβάλλει σύμβαση υποδοχής υπογεγραμμένη με ερευνητικό οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.
- γ) όταν ενδείκνυται, να υποβάλλει βεβαίωση ότι έχει αναληφθεί η οικονομική ευθύνη, η οποία έχει εκδοθεί από τον ερευνητικό οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 και
- δ) να μην θεωρείται ως απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

Τα κράτη μέλη ελέγχουν εάν πληρούνται όλοι οι όροι που αναφέρονται στα στοιχεία α), β), γ) και δ).

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ελέγχουν τους όρους επί των οποίων βασίζεται η σύμβαση υποδοχής και σύμφωνα με τους οποίους έχει συναφθεί.

3. Μόλις ολοκληρωθούν θετικά οι έλεγχοι που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, οι ερευνητές γίνονται δεκτοί στο έδαφος των κρατών μελών για να υλοποιήσουν τη σύμβαση υποδοχής.

Άρθρο 8

Διάρκεια της άδειας διαμονής

Τα κράτη μέλη εκδίδουν άδεια διαμονής διάρκειας ενός τουλάχιστον έτους και την ανανεώνουν, εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι όροι που ορίζονται στα άρθρα 6 και 7. Εάν το ερευνητικό πρόγραμμα προτίθεται να διαρκέσει ολιγότερο του έτους, η άδεια διαμονής εκδίδεται για τη διάρκεια του προγράμματος.

Άρθρο 9

Μέλη της οικογένειας

1. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να χορηγήσει άδεια διαμονής στα μέλη της οικογένειας του ερευνητή, η διάρκεια ισχύος της άδειας διαμονής τους είναι η ίδια με αυτή της άδειας διαμονής που χορηγήθηκε στον ερευνητή, εφόσον η διάρκεια ισχύος των ταξιδιωτικών τους εγγράφων το επιτρέπει. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η διάρκεια της άδειας διαμονής του μέλους της οικογένειας του ερευνητή μπορεί να συντομεύεται.

2. Η έκδοση της άδειας διαμονής στα μέλη της οικογένειας του ερευνητή που έχει γίνει δεκτός σε κράτος μέλος, δεν μπορεί να εξαρτάται από την προϋπόθεση ελάχιστης περιόδου παραμονής του ερευνητή.

Άρθρο 10

Ανάκληση ή μη ανανέωση της άδειας διαμονής

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν ή να αρνούνται την ανανέωση άδειας διαμονής εκδοθείσας βάσει της παρούσας οδηγίας, όταν αυτή έχει αποκτηθεί δολίως ή όταν διαφαίνεται ότι ο κάτοχος δεν εκπληρώνει ή δεν εκπληρώνει πλέον τους όρους εισόδου και διαμονής που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 ή διαμένει για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους του επιτράπη η διαμονή.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν ή να αρνούνται την ανανέωση άδειας διαμονής για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΗΤΩΝ

Άρθρο 11

Διδασκαλία

1. Οι ερευνητές που γίνονται δεκτοί βάσει της παρούσας οδηγίας μπορούν να διδάσκουν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ένα μέγιστο αριθμό ωρών ή ημερών για τη διδακτική δραστηριότητα.

Άρθρο 12

Ίση μεταχείριση

Ο κάτοχος άδειας διαμονής έχει δικαίωμα ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους όσον αφορά:

- α) την αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών τίτλων, σύμφωνα με τις δέουσες εθνικές διαδικασίες·
- β) τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των όρων αμοιβής και απόλυσης·
- γ) τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας⁽¹⁾. Οι ειδικές διατάξεις στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους⁽²⁾, εφαρμόζονται αναλόγως·
- δ) τα φορολογικά προνόμια·
- ε) την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αγαθών και υπηρεσιών που τίθενται στη διάθεση του κοινού.

Άρθρο 13

Κινητικότητα μεταξύ κρατών μελών

1. Επιτρέπεται σε υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος έχει γίνει δεκτός ως ερευνητής δυνάμει της παρούσας οδηγίας, να πραγματοποιεί μέρος της έρευνας του σε άλλο κράτος μέλος, υπό τους όρους που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 117 της 4.5.2005, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 1.

2. Εάν ο ερευνητής διαμένει για περίοδο έως τρεις μήνες σε άλλο κράτος μέλος, η έρευνα μπορεί να διεξάγεται βάσει της σύμβασης υποδοχής που συνήφθη στο πρώτο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ερευνητής διαθέτει επαρκείς πόρους στο άλλο κράτος μέλος και ότι δεν θεωρείται από το δεύτερο κράτος μέλος ως απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

3. Εάν ο ερευνητής διαμείνει στο άλλο κράτος μέλος για περισσότερο από τρεις μήνες, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν νέα σύμβαση υποδοχής για τη διεξαγωγή της έρευνας στο εν λόγω κράτος μέλος. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να πληρούνται οι όροι των άρθρων 6 και 7 σε σχέση με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

4. Όταν η οικεία νομοθεσία προβλέπει την απαίτηση θεώρησης ή άδειας παραμονής ως προϋπόθεση για την κινητικότητα, η εν λόγω θεώρηση ή η άδεια χορηγείται εγκαίρως εντός περιόδου που δεν παρακωλύει τη διεξαγωγή της έρευνας, αφήνοντας παράλληλα στις αρμόδιες αρχές επαρκή χρόνο για την εξέταση των αιτήσεων.

5. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τον ερευνητή να εγκαταλείψει το έδαφός τους προκειμένου να υποβάλει αίτηση για θεώρηση ή άδεια διαμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Άρθρο 14

Αιτήσεις εισδοχής

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι αιτήσεις άδεια διαμονής υποβάλλονται από τον ερευνητή ή από τον συγκεκριμένο ερευνητικό οργανισμό.

2. Η αίτηση μελετάται και εξετάζεται εφόσον ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός του εδάφους των κρατών μελών στα οποία επιθυμεί να γίνει δεκτός.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να δέχονται, σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθεσίες, αίτηση που υποβάλλεται εφόσον ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας βρίσκεται ήδη στο έδαφός τους.

4. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση και πληροί τους όρους των άρθρων 6 και 7, κάθε διευκόλυνση για την απόκτηση των απαιτούμενων θεώρησεων.

Άρθρο 15

Διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αποφαινόμενες επί του συνόλου της αίτησης, το συντομότερο δυνατόν και προβλέπον, όταν ενδείκνυται, εσπευσμένες διαδικασίες.

2. Εάν οι πληροφορίες που παρέχονται προς υποστήριξη της αίτησης είναι ανεπαρκείς, η μελέτη της αίτησης μπορεί να αναστέλλεται και οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα για τις περαιτέρω πληροφορίες που χρειάζονται.

3. Κάθε απόφαση απόρριψης αίτησης για άδεια διαμονής κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο υπήκοο τρίτης χώρας σύμφωνα με τις διαδικασίες κοινοποίησης δυνάμει της οικείας εθνικής νομοθεσίας. Η κοινοποίηση προσδιορίζει τα ενδεχόμενα διαθέσιμα ένδικα μέσα και την προθεσμία άσκησης τους.

4. Όταν μια αίτηση απορρίπτεται, ή ανακαλείται άδεια διαμονής, η οποία έχει εκδοθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα άσκησης προσφυγής ενώπιον των αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Εκθέσεις

Περιοδικά, και για πρώτη φορά το αργότερο τρία έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις.

Άρθρο 17

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι τις 12 Οκτωβρίου 2007.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των κυρίων διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18

Μεταβατική διάταξη

Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του κεφαλαίου III, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εκδίδουν άδειες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, υπό μορφή άδειας διαμονής για χρονικό διάστημα μέχρι δύο έτη, μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1.

Άρθρο 19

Κοινή ταξιδιωτική περιοχή

Η παρούσα οδηγία επ' ουδενί θίγει το δικαίωμα της Ιρλανδίας για τη διατήρηση των ρυθμίσεων της κοινής ταξιδιωτικής περιοχής που αναφέρονται στο πρωτόκολλο για την εφαρμογή ορισμένων πτυχών του άρθρου 14 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, το οποίο, με τη συνθήκη του Άμστερνταμ, προσαρτήθηκε στη

συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 21

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Λουξεμβούργο, 12 Οκτωβρίου 2005.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. CLARKE